

เทศน์อุบรรมฆราวาส

ณ ศาลาสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๑๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

วัดป่าบ้านตาดไม่เคยลดหย่อนเรื่องภาวนาของพระ

แต่ก่อนยาไม่ค่อยมีมากเหมือนทุกวันนี้ เราเองก็ไม่เคยมียาติดยามแม่เม็ดเดียว เป็นอะไรหัวชนเลย พ่อแม่ครูจารย์มันให้พระเอายามาให้เราฉัน ไข้มาลาเรียฟาดตั้งแต่เข้ายันค่ำ หนาวก็หนาวพริก ออกร้อนก็ออกร้อนพริก ไม่มียา ชัดกันเลยเชียว ท่านให้พระเอายามาให้ฉันแก้ไข้ เราบอกเราไม่เอา ไม่นั่น พระเอากลับคืนไปให้ท่าน ท่านนำมาเองเลย เราอยู่แคร่เล็ก ๆ เวลาเป็นไข้ไม่ฉันยา ท่านให้พระเอายามาให้เราฉัน เราบอกเราไม่ฉัน พระกลับไปหาท่าน ท่านเอามาให้เองเชียว เอายานี้ยาเทวดาสู้ไม่ได้ ท่านว่าอย่างนั้น กินเดี๋ยวนี้หายเดี๋ยวนี้เลย ยาเทวดาสู้ไม่ได้ยาเม็ดนี้ เอา ฉันเดี๋ยวนี้หายเดี๋ยวนี้ ท่านเอามาให้เรา เพราะความเคารพเราก็ต้องฉัน พอฉันแล้วทั้งท่านทั้งเราไม่ถามถึงเลยว่ายานี้ถูกหรือไม่ถูก มันก็เด็ดเท่า ๆ กัน ท่านให้แล้วก็เฉย เราฉันแล้วก็หายเสียบ ไม่ถามเลย

ทุกแห่งไม่ว่าแต่เครื่องมือแพทย์ หมดเลยทั่วประเทศ สร้างตึกให้โรงพยาบาล เครื่องมือแพทย์ เวลานี้กำลังสร้างตึกโรงพยาบาลอยู่สองสามแห่ง อำเภอภูเขียว อำเภอแวงน้อย อำเภอเพ็ญ ๓ แห่ง ๆ ละ ๑๑ ล้าน หลังหนึ่ง ๆ ๑๑ ล้าน กำลังสร้าง มาไม่ทันเงินก็ดี ผู้มาขอความช่วยเหลือมากต่อมาก วันหนึ่ง ๆ ไม่ค่อยขาด บางที่ยกขบวนกันมาเลยก็มี เงินเราก็ไม่พอ เพราะมันขอมากจริง ๆ ไหลเข้ามาวัดป่าบ้านตาด ตอนเช้าไหลเข้ามา บางที่เป็นคณะ ๆ ใหญ่ ๆ เลย ทางวงราชการก็มี ราชการหน่วยต่างๆ มี ทางโรงพยาบาลละมากกว่าเพื่อน

เราได้ขนทองคำเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๑๑,๕๒๕ กิโล มากนะ ทองคำ ๑๑,๕๒๕ กิโล เข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว ส่วนดอลลาร์เข้า ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่า ดอลลาร์ออกช่วยเงินไทย ส่วนทองคำร้อยทั้งร้อยเข้าหมดเลย ไม่ให้ออก ทองคำนี้ไม่ออกตลอดตั้งแต่ต้นจนอวสาน ไม่ให้ออกไปเลย ฟุ้ง ๆ สำหรับดอลลาร์ออกมาช่วยเงินไทย เงินไทยไม่พอช่วยโลก ต้องไปเอาดอลลาร์มา ดอลลาร์เลยไม่ได้เข้าคลังหลวง เข้าแค่ ๑๐ ล้าน ๒ แสนเท่านั้น ช่วยชาติคราวนี้ดอลลาร์ได้เข้าคลังหลวงเพียง ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่าบาท ส่วนทองคำเข้าเรื่อย ๆ อย่างนี้ คือทองคำนี้ให้เข้าหมด ไม่ให้ไปไหนเลย ฟุ้ง ๆ ก็ได้ ๑๑,๕๒๕ กิโล เฉพาะทองคำนะ

เราจะไปหาที่ไหนล่ะ หาสสมบัติเข้าคลังหลวงได้มากอย่างนี้หาที่ไหน เรายังไม่เคยเห็นแต่บวชมา ก็คือเรานี้ละเป็นหัวหน้าพี่น้องทั้งหลายนำสมบัติเข้าคลังหลวง

ทองคำก็ได้ตั้ง ๑๑,๕๒๕ กิโล เข้าแล้วเวลานี้ ดอลลาร์เข้าเพียง ๑๐ ล้านกว่า สำหรับเงินไทยนั้นมีแต่ออกช่วยโลก ไม่ได้เข้าคลังหลวง ได้ซื้อทองคำเข้าคลังหลวงเพียง ๒ พันล้าน สำหรับเงินไทยนะ เอาไปซื้อทองคำเข้าคลังหลวงเพียง ๒ พันล้านบาท นอกนั้นออกหมดเลย

เราได้พยายามสุดขีดแล้วที่ช่วยชาติบ้านเมือง เต็มกำลังของเราละ เราทำอะไร เราทำจริง เอาจริงเอาจังทุกอย่าง ได้ขนาดนี้ก็นับว่าได้มาก ทองคำก็ได้ตั้งหมื่นกว่ากิโล ดอลลาร์ก็ ๑๐ ล้านกว่า ส่วนเงินไทยไม่นับ ออกตลอด หมดกำลังละเรา สำหรับเราเองไม่เอา แบตลอด ว่าอย่างไรเป็นอย่างนั้นเรา ไม่มีคำว่าสองนะ ว่าอย่างไรเป็นอย่างนั้นเลย ว่าไม่เอาไม่เอาจริง ๆ ไม่เอา มีเท่าไรออกหมดเลย ออกช่วยโลก

เงินมีที่บาทก็สตาจึ๋นไหลเข้ามาวัดป่าบ้านตาด อย่าว่าแต่ไหลเข้ามาที่นี่ ไหลเข้าวัดป่าบ้านตาดก็แบบเดียวกัน คือออกหมดช่วยโลกตลอดเวลาเลย ไม่เอาอะไร วัดเราไม่มี มีแต่ธรรมด้านภาวณา ในวัดป่าบ้านตาดไม่เคยลดหย่อนเรื่องการภาวณาของพระ การลดหย่อนไม่มี นี่กันไว้ประตูเข้าที่ภาวณาของท่าน นี่บริเวณศาลา ให้ไปแค่บริเวณศาลาออก ๆ ไม่ให้ทะลุเข้าไปข้างใน คือเป็นทำเลภาวณาของท่านไม่ให้ใครเข้าไปกวนอย่างนั้นตลอดมา คนไปก็ไปแค่ศาลา แคศาลาออก ไม่ให้ทะลุ

การภาวณาของพระเราไม่เคยให้ลดหย่อนอ่อนกำลังนะ เข้มงวดกวดขันตลอด มาจนกระทั่งทุกวันนี้ นั่นละเวลาไปที่ไหนดูพระดูเณรมาเกี่ยวข้องกัน เวลามาขบมาฉัน มองดู พระเณรไม่ทราบที่เราดูนะ นี่ดูแพล็บ ๆ ๆ เลย เข้าใจ ๆ ทันที่ การขบการฉันการอะไรเวลาเข้าสมาคมกันมองดูก็รู้ว่าเคยปฏิบัติตัวมาอย่างไร มันก็บอกในวงปัจจุบัน ย้อนหลังไปหมด เคยเหลวไหลก็เหลวไหล เคยเข้มงวดกวดขันก็เป็นปัจจุบันให้เห็นไปที่ไหนดู แต่พระเณรไม่รู้ระบุว่าเราดู เอาจริงเอาจัง ตาสอดพับ ๆ ๆ ๆ รู้ ๆ เวลาพระเณรมาฉันรวมกันยิ่งได้สนุกดูความอ่อนแอของพระ

จึงได้ชี้เลยว่า เออ วัดเราก็เรียกว่าเป็นวัดที่อ่อนแอรับพระเณรมาก แต่เวลามาดูพระที่เข้ามาเกี่ยวข้องกัน เช่นเวลาการขบการฉันในงานต่าง ๆ มาดูนี่ละทะนะ วัดเราเลยกลายเป็นวัดที่สูงเด่นตลอด ทั้ง ๆ ที่วัดเราก็ไม่เคยลดนะ ไม่มีวัดป่าบ้านตาด การลดข้อวัตรปฏิบัติ การเดินจงกรมนั่งสมาธิภาวณาอ่อนไม่ได้ เราเด็ดขาดตลอดเลย นั่นละเวลาออกมาเกี่ยวข้องกับหมู่เพื่อนได้เห็นชัดเจน ๆ คือเวลามันเป็นมันเคยเป็นมาอย่างไรมันก็เป็นอย่างนั้น ดูปัจจุบันนี้ย้อนหลัง ๆ รู้หมดเลย

การปฏิบัติที่จะให้คงเส้นคงวา มองดูแล้วขึ้นตาขึ้นใจในวงพระกรรมฐานเรามีน้อยมาก มันหากมีให้เห็นอยู่นั้นละความหย่อนยานของพระ อยู่ในวัดอ่อนเมื่อไร ไม่ได้อ่อนนะในวัดป่าบ้านตาด จะมีพระมากน้อยเพียงไรกฎระเบียบอยู่อันเดียวกัน การ

ประกอบความพากเพียรเด็ดขาดอยู่ตลอดเวลา ไม่ให้อ่อนนะวัดป่าบ้านตาด อ่อนไม่ได้ ถูกไล่หนีเลย เราไม่ได้เหมือนใคร ชับเลย มาอยู่มั่นหนักวัด รับพระไว้เพื่อปฏิบัติธรรม มาเป็นหมูชั้นเชียงอย่างนี้ไม่ได้ ไล่เลยละเรา พระเณรถึงกลัว กลัวอย่างนี้ละ เอาจริงเอา จังมาก

การฆ่ากิเลสเป็นของง่ายเมื่อไร จนจะสลบไสล จะเป็นจะตายมาไม่รู้กี่ครั้งก็หน ก่อนที่จะได้มาเป็นครูสอนธรรมแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายนี้รอดตายมานะ ที่นี้พระเณร ปฏิบัติอย่างไร มันควรจะได้บรรลุได้ธรรมประการใดมันก็บอกอยู่กับความเพียร ความ อ่อนแอท้อแท้ไม่ใช่ทางที่ไหลมาแห่งธรรม เป็นที่ไหลมาแห่งกิเลสต่างหาก ต้องเข้มงวด กวดขันตลอดเวลา เอาละที่นี้จะให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ